

[Axel Sørensen.]

i de to år, det havde regeringsmagten, ikke da fremsatte forslag til ændring af den amtskommunale beskatning.

Det må erkendes, at amtsskatterne er store, og en stigning på 30—40 mill. kr. vil føles ret mærkbart, når man tilmed erindrer, at statstilskuddet i perioden 1932—37 som følge af landbrugets lave forrentningsprocent var relativt stort, et enkelt år 20 mill. kr. Såfremt stigningen i de sidste 10 år var udskrevet alene på fast ejendom, ville spørgsmålet have været mere aktuelt, men sådan er forholdet jo ikke. I kraft af loven om den fælleskommunale udligningsfond af 1937 og loven om sygehusvæsenet af 1946 stilles der store beløb til rådighed til dækning af de amtskommunale udgifter, bidrag, der dækker den merstigning, som er fremkommet i sygehusudgifterne. Derudover er der ydet tilskud til nyanlæg og vedligeholdelse af amtsveje, foruden tilskud af benzinafgifterne og vejfondets midler, altså en slags byrdefordeling med hensyn til et beløb, der andrager en 40—50 mill. kr., et beløb, som samtlige skatteydere er kommet til at betale, og som for enkelte amtskommuner andrager op til 40 pct. af de samlede udgifter.

Jeg vil gerne spørge den højtærede indenrigsminister, om det er muligt i et eventuelt udvalg at analysere, hvilke beløb de, som ikke ejer fast ejendom, bidrager med til en nedsættelse af de amtskommunale skatter.

Indenfor det radikale venstre er vi iøvrigt villige til en forhandling om ændringer i den amtskommunale beskatning, men vi mener, at hele dette store problem i forbindelse med spørgsmålet om, hvor stor en del af amternes udgifter der bør bæres af den fælleskommunale udligningsfond, samt spørgsmålet om størrelsen af det beløb, der bør være genstand for en regulering efter konjunkturerne, må tages op til ny overvejelse. Det er måske nok rimeligt, at man nu skrider til en forhøjelse af de tilskud, hvormed der i en del år har været bidraget til nedsættelse af de amtskommunale skatter, medens man afventer, hvilke forslag om ændringer der kan fremkomme som resultat af skattekommissionens arbejde.

Det ærede medlem hr. Arnth Jensen siger nu, at de af venstre forelagte forslag ikke må opfattes som en endelig regulering af forholdet. Alligevel vil jeg sige, at den af venstre foreslåede ændring ikke går an. Der er for stor en forskel i amternes indbyggerantal og struktur i det hele taget. Jeg vil i så henseende blot henvide de ærede for-

slagsstillere til at foretage en sammenligning mellem Ringkøbing amt og Københavns amt, repræsenterende henholdsvis et tyndt befolket og et tæt befolket amt. En direkte overførelse af amtsskatterne på indkomstskatteyderne vil medføre helt uholdbare forhold amterne imellem. Men også indenfor hvert enkelt amts skatteydere vil der ske en forskydning som følge af indkomstforholdene, en forskydning, der vil blive til meget stor gunst for storlandbruget og til yderligere uretmæssig beskatning af det lille og det mindre landbrug. Det ville betyde, at man tog en fast prioritet væk fra storlandbruget, hvilket øjeblikkelig ville blive fulgt af en prisstigning for vedkommende brug, og det ville atter betyde øgede vanskeligheder for fremskaffelsen af den nødvendige jord til en dygtig landboungdom.

Jeg ønsker også at påpege en anden uheldig virkning, der kan blive ikke ganske uvæsentlig, såfremt det foreliggende lovforslag bliver ophøjet til lov, nemlig den forøgede administration for sognekommunerne, noget, som jeg tror de fleste kommunalfolk vil være modstandere af.

Jeg har på mit partis vegne ønsket at fremsætte disse bemærkninger til de foreliggende lovforslag. Vi mener, at såfremt der skal ændres i udskrivningsbestemmelserne med hensyn til amtsbeskatningen, må det ske ved forslag set i en større sammenhæng, og jeg tror, det ville være klogt, om man først så, hvad skattekommissionen har at foreslå i sin betænkning angående byrdefordelingen ved den faste beskatningsform. Den højtærede finansminister sagde forleden dag, da vi drøftede ligningsloven, at hele det store kompleks af love fra skattekommissionen kunne komme til at foreligge i indeværende rigsdagssamling. Det ville sikkert kunne bidrage til en ændring, som det måske var rigtigere og fornuftigere at gå ind for. Jeg mener, at loven om den faste ejendomsbeskatning er betydelig vanskeligere at lappe på end lovgivningen om den personlige indkomstbeskatning.

Jeg skal slutte disse bemærkninger med at sige, at vi er villige til en drøftelse i et udvalg, såfremt et sådant bliver nedsat.

Victor Larsen: Som det allerede er nævnt, er det tredje gang, disse forslag fremsættes i det høje ting, og jeg kan sige på mit partis vegne, at vi har samme velvilje overfor forslagene ved denne fremsættelse, som vi har givet udtryk for tidligere. Forholdet er jo det ganske enkle, at der i landkommunerne er vokset en kreds af skatteydere op, som har ganske betydelige indtægter — og det